یهار ۸۹، سال نوزدهم، شماره ۷۵، صفحه ۱۵۱ تا ۱۵۶

ویژگیهای سنگهای آتشفشانی جوان در جنوب خاوری بیجار

سید محمد حسین رضوی ^۱* و علیرضا سیاره^۲ ^۱ گروه زمینشناسی، دانشگاه تربیت معلم، تهران، ایران ^۲ گروه زمینشناسی زیست محیطی، سازمان زمینشناسی واکتشافات معدنی کشور، تهران، ایران تاریخ پذیرش: ۱۳۸۷/۱۶/۱۲

چکیدہ

در شمال خاوری سنندج (جنوب بیجار) واقع در استان کردستان، و در پهنه ساختاری سنندج-سیرجان، سنگهای آتشفشانی جوان رخنمون دارند. در این منطقه سنگهای وابسته به کرتاسه، الیگوسن، میوسن و پلیوسن نیز دیده می شوند. بررسیهای صحرایی نشان میدهد که در این منطقه، فعالیت آتشفشانی در دو مرحله صورت گرفته است. در مرحله نخست پرتاب مواد آذر آواری، سبب ایجاد مخروط آتشفشان و تشکیل دهانه شده و در مرحله بعد گدازه بیرون ریخته است. سنگهای آتشفشانی ترکیبی در محدوده تراکی آندزیت، آندزیت- آذر آواری، سبب ایجاد مخروط آتشفشان و تشکیل دهانه شده و در مرحله بعد گدازه بیرون ریخته است. سنگهای آتشفشانی ترکیبی در محدوده تراکی آندزیت، آندزیت- بازالت و بازالت دارند. فقیر بودن ماگما از سیلیس، وجودآنالسیم و اولیوین، و نبود ارتوپیروکسن و پیژونیت از ویژگیهای سنگهای منطقه است، که گواه بر وابسته بودن این ماگما به سری قلیایی است. شواهد سنگنگاری مانند وجود بیگانهسنگ (زینولیت) گنیسی و وجود بیگانهبلور کوار تز با حاشیه واکنشی در سنگهای منطقه دلیل بر آلایش ماگما به پوسته است. از نظر ژئوشیمیایی، تغییرات Bo Sr، Pd و آله نیز این پدیده را تأیید می توان محیط زمین اختی توپو گرافی پست سنگهای آتشفشانی، شکستگیها و گسل های امتدادلغز و شواهد سنگشناسی، درجه کم ذوب بخشی و آلایش پوستهای می توان محیط زمین اختی ماگمایی کششی را برای منطقه در نظر گرفت. گذان محیای و سانداد پهنه گسل های امتدادلغز راهی برای صعود ماگما به سطح زمین فراهم کرده است.

> **کلیدواژ دها:** بیجار، سری قلیایی، سنندج- سیرجان، آلایش ماگما *نویسنده مسئول:سید محمد حسین رضوی

1- مقدمه

آتشفشانهای جوان احمدآباد، جوروندی، طهمورث و ندری، در جنوب شهرستان بیجار، در محدوده بین طولهای جغرافیائی ۳۰۰ ° ۴۷ تا ° ۴۸ خاوری و عرضهای جغرافیائی ۳۰ °۳۵ تا ۵۰ ° ۳۵ شمالی قرار دارند. راه دستیابی به محدوده مورد بررسی جاده آسفالته بیجار – قروه است (شکل ۱). این آتشفشانها بر اساس تقسیمبندی Stöcklin, 1968; Berberian & Berberian, 1968; Stöcklin, 1968; 1981) در پهنه سنندج – سیرجان در راستایی با جهت شمال باختری – جنوب خاوری قرار گرفتهاند و با راندگی بزرگ زاگرس در حدود یک صد کیلومتر فاصله دارند.

آتشفشانهای یادشده مورد توجه بسیاری از زمین شناسان بوده است. از جمله معین وزیری و امین سبحانی (۱۳۶۴) با مطالعه آتشفشانهای جوان منطقه تکاب قروه سن میوسن پسین تا پلئیستوسن را به آنها نسبت دادهاند. زاهدی (۱۳۶۹) نقشه زمین شناسی به مقیاس ۱۰۲۵٬۰۰۰ سنندج را تهیه کرده است. وی اشاره دارد که گدازههای جوان، سنگهای رسوبی به سن پلیوسن را پوشانده است. معین وزیری (۱۳۷۷) افزون بر بررسی آتشفشانهای جنوب بیجار آتشفشانهای مورد بررسی (جورندی، احمدآباد، طهمورث و ندری) را آتشفشانهای بازالتی با مخروط اسکوری بیان کرده است. فنودی و سیاره (۱۳۸۳) با تهیه نقشه ۱۰:۰۰۰۰ بیجار آتشفشانهای منطقه را نیز مورد بررسی قرار دادهاست.

۲- زمینشناسی منطقه

از نظر چینه شناسی، سنگهای متعلق به کرتاسه، الیگوسن، میوسن، پلیوسن و نهشتههای کواترنر در منطقه رخنمون دارند (فنودی و سیاره،۱۳۸۳). قدیمی ترین سنگهای منطقه متعلق به کرتاسه شامل اسلیت، اسپیلیت و توف است. سنگهای الیگوسن شامل تناوبی از ماسه سنگ و کنگلومرا است. میوسن شامل تناوبی از کنگلومرا، مارن، ماسه سنگ، گچ و سنگآهک است. در برخی مناطق سنگهای بازالتی در میان مارنها رخنمون دارند. پلیوسن شامل مارن، توف، کنگلومرا و سنگآهک است. نهشتههای کواترنر شامل پادگانههای آبرفتی کهن، تراورتن، پادگانههای آبرفتی جوان، مخروط افکنه و آبرفتهای بستر رودخانهها است.

در این منطقه سنگهای نفوذی با ترکیب دیوریت تا میکرومونزودیوریت در اسلیتهای کرتاسه برونزد دارد. گسلهای متعددی با سازو کارهای گوناگون در منطقه عمل نمودهاند. مهم ترین آنها گسل امتداد لغز بیجار است. همچنین در مسیر جوروندی-عربشاه گسلهای کششی به احتمال ژرف دیده می شود که سبب خروج ماگمای بازالتی در میوسن شده است. گسلهای ژرف دیگری نیز در اطراف روستاهای ندری، طهمورث و احمدآباد و جود دارد که موجب بالا آمدن ماگمای بازالتی در منطقه شدهاند. وجود آنکلاوهای گنیسی از پی سنگ پوسته زیرین گویای ژرف بودن گسلها است.

3- ویژگی سنگهای آتشفشانی منطقه

آتشفشانهای منطقه با مخروطهای کم ارتفاع دارای امتداد شمال باختری- جنوب خاوری هستند. در این منطقه فعالیت آتشفشانی در میوسن بالایی آغاز شده و فعالیت آن به صورت خروج گاز و چشمههای گرمابی در مناطق باباگرگر و پیرصالح تا به امروز ادامه دارد. سنگهای ماگمایی کواترنر منطقه به صورت چینهای- آتشفشانی (استراتوولکان) طی فازهای متاوب گدازهای و انفجاری به وجود آمدهاند که امروزه در مرحله گوگردزایی هستند.گدازههای آتشفشان جوروندی در میان مارنهای میوسن، و گدازههای آتشفشانهای احمدآباد، طهمورث و ندری روی واحدهای مارنی پلیوسن و آبرفتهای جوان رخنمون دارند.

گدازه آتشفشان جوروندی نهشته های میوسن را پوشانیده است. حرارت زیاد بازالتها روی مارن های میوسن سبب پختگی خاک و رنگ سرخ آجری آن شده است.

آتشفشان احمدآباد شامل تناوبی از گدازه و مواد آذرآواری است که مخروط آن از اسکوری تشکیل شده و گدازه آن تا آتشفشان جوروندی گسترش پیدا کرده است. در گدازه آن بیگانه سنگهایی از پیسنگ گنیسی دیده میشود (شکل۵-الف).

آتشفشان طهمورث گاه حالت انفجاری داشته و مواد پرتابی آن شامل بمبهای دوکی شکل و اسکوری همراه با خاکستر است. دهانه و مخروط آتشفشان از اسکوری تشکیل شده است. گدازههای این آتشفشان در چند مرحله با فاصله زمانی کوتاه بیرون ریختهاند.

آتشفشان ندری نیز بیشتر شامل تناوبی از اسکوری و گدازه است. مخروط این آتشفشان نیز از اسکوری تشکیل شده و گدازه آن در حدود ۱۳ کیلومتر مربع را پوشانده است. دو واحد آتشفشانی به سنهای میوسن و کواترنر، در شمال و شمال باختری روستای احمد آباد تا روستای جوروندی دیده میشود. نبود مواد آذر آواری، جریان گدازه ای با ستبرای کم و مخروط گدازه ای، دارا بودن لایه بندی با شیب حدود ۳۰ درجه، آتشفشان میوسن رااز آتشفشانهای کواترنر متمایز می سازد. همچنین فوران آتشفشان میوسن رامی توان از نوع هاوایی دانست، در حالی که آتشفشان های کواترنر شباهت به نوع استرومبولی دارند.

فعالیت آتشفشانهای کواترنر در طی سه مرحله رخ داده است. در مرحله نخست فعالیت آتشفشانی به شکل انفجاری بوده و شامل مواد آذرآواری از نوع خاکسترآتشفشانی تا بمبهای دو کی شکل است. اکسیده بودن مواد پرتابی، بیان کننده حضور آب زیرزمینی است. با افزایش فشار بخار آب و در نتیجه افزایش فشار بخشی اکسیژن، پدیده اکسایش شدت یافته است. در مرحله دوم میزان گاز درون منبع ماگمایی کاهش یافته و گدازه بازالتی بدون حفره تشکیل شده است. در مرحله سوم، دوباره گاز درون مخزن ماگمایی افزایش یافته و فعالیت آتشفشانی به شکل انفجاری ظاهر گشته که شامل اسکوری و بمب است. در حال حاضر فعالیت آتشفشان در مرحله فوران در حالت مذاب یا نیمهمذاب است. در حال حاضر فعالیت آتشفشان در مرحله گو گردزایی است و چشمههای آب گرم در اطراف آنها وجود دارد.

4- روش مطالعه

مطالعه آتشفشانهای منطقه در دو بخش صحرایی و آزمایشگاهی انجام شده است. در بخش صحرایی، با توجه به تغییرات سنگ شناسی، ریخت شناسی و ویژگیهای فیزیکی، مانند رنگ و اندازه، تعداد ۱۰۰ نمونه برداشت شد. در بخش آزمایشگاهی با استفاده از میکروسکوپ پلاریزان ویژگیهای بافتی و کانی شناسی سنگها مورد شناسایی قرار گرفت. سپس ۲۰ نمونه از بازالتها برای تجزیه شیمیایی به روش فلورسانس پرتو ایکس(XRF) انتخاب و مورد تجزیه قرار گرفت و نتایج حاصل از تجزیه با استفاده از نرمافزار Minpet ارزیابی و پردازش شد.

۵- سنگنگاری سنگهای گدازهای

سنگهای گدازهای در نمونه دستی خاکستری تیره، سیاه و سرخ رنگ هستند و بیشتر ساخت حفرهای دارند. حفرهها بیشتر از کلسیت و گاه از سیلیس پر شده است. ساخت حفرهای معرف مقدار قابل توجهی سیال در ماگمای سازنده این سنگها است (Philpotts, 1990). تصور می رود که اتاق ماگمایی وقتی از گاز اشباع بوده، سبب تشکیل اسکوری و گدازههای حفرهدار، و زمانی که فقیر از گاز بوده، بخشهای متراکم خاکستری تیره تا سیاه بدون حفره را ایجاد نموده است. در سنگهای منطقه انواع بافتهای میکرولیتیک، میکرولیتیک حفرهدار، پورفیریتیک، اینترسرتال و گلومروپورفیری حفرهدار دیده می شود.

درشتبلورها شامل اولیوین، کلینوپیروکسن، پلاژیوکلاز، فلوگوپیت و آمفیبول است که در زمینهای از میکرولیتهای پلاژیوکلاز، به همراه ریز بلورهایی از کلینوپیروکسن، آنالسیم، سانیدین، اسپینل، تیتانومگنتیت و گاه شیشه قهوهای تا سیاه رنگ قرار دارند. گاه در میکرولیتها حالت جریانی دیده می شود. الیوین به صورت بلورهای شکل دار تا نیمه شکل دار است و بیشتر از حاشیه ایدنگسیتیزه شدهاند وگاه به سرپانتین و کلریت تجزیه شده است (شکل ۲ – الف). کلینوپیروکسنها، با ترکیب اوژیت و تیتانواوژیت، شکل دار تا نیمه شکل دارند و گاه ساختار منطقهای و ماکل ساعت شنی دارند و به مقدار کم به کلریت تجزیه شدهاند (شکل ۲ – ب).

کلینوپیرو کسن ها از لحاظ کلسیم غنی هستند. در این حالت ممکن است ماگما غنی

از کلسیم بوده باشد و یا تبلور زودرس اولیوین سبب افزایش کلسیم در ماگما شده باشد (معین وزیری و امین سبحانی، ۱۳۶۴). پلاژیو کلاز به مقدار کم به صورت شکل دار تا نیمه شکل دار حضور دارد. این کانی با ساختار منطقهای و ماکل تکراری بیشتر به صورت میکروفنو کریست است (شکل ۲-ج). آمفیبول به اکسیدهای آهن تجزیه شده است(شکل ۲- د). اسپینل به صورت میانبار در درون بلورهای درشت اولیوین و نیز همراه با تیتانوماگنتیت در خمیره سنگ وجود دارد. با توجه به کانی ها و بافت سنگها، نام سنگهای گدازهای تراکی آندزیت، آندزیت، آندزیت - بازالت و بازالت است.

6- نامگذاری شیمیایی سنگهای آتشفشانی منطقه

به منظور نامگذاری و بررسی های سنگ شناسی و ژ نوشیمیایی تعداد ۲۰ نمونه از سنگ ها مورد تجزیه شیمیایی به روش XRF قرار گرفت که نتایج آن در جدول ۱ آورده شده SiO₂ منیکی است. برای نامگذاری سنگ های آتشفشانی از نمودارهای Na₂O+K₂O نسبت به SiO₂ (Winchester and Floyd, 1977) SiO₂ نسبت به 2r/TiO₂ x 0.0001 (Winchester and Floyd 1977) Nb/Y نسبت به 2r/TiO₂ x 0.0001 (Winchester and Floyd 1977) Nb/Y نسبت به 2r/TiO₂ x 0.0001 شد. در نمودار SiO₂ نسبت به SiO₂ منطقه در محدوده بازالت قلیایی، هاوائیت، موژ آریت و تراکی آندزیت قرار می گیرند (شکل ۳– الف). در نمودار شکل ۳– الف). در نمودار (شکل ۳– الف). در نمودار (شکل ۳– الف). در نمودار (شکل ۳– ب) و در نمودار SiO₂ می SiO₂ مینا که منطقه در محدوده آلکالی (شکل ۳– ب) و در نمودار SiO₂ می SiO₂ (شکل ۳– الف). در نمودار (Michester SiO₂ می SiO₂ (SiO₂ که SiO₂ می SiO₂ می SiO₂ می SiO₂ می SiO₂ می SiO₂ (Michester and Floyd) (Michester SiO₂ می SiO₂ می SiO₂ می SiO₂ (شکل ۳– الف). در نمودار (شکل ۳– ب) و در نمودار SiO₂ می SiO₂ می SiO₂ (SiO₂ که SiO₂ می SiO₂ (SiO₂ که SiO₂ که SiO₂ (SiO₂ که SiO₂ - N) (SiO₂ - N) (SiO₂ SiO₂ - N) (SiO₂ SiO₂ - N) (SiO₂ SiO₂ SiO₂ - N) (SiO₂ SiO₂ SiO₂

۷- سریهای ماگمایی سنگهای منطقه

برای تعیین سری ماگمایی سنگهای آتشفشانی از دو نمودار (Winchester & Floyd, 1977) P₂O₃/Zr (Cox et al., 1979) Na₂O+K₂O/SiO استفاده شد. در نمودار Na₂O+K₂O/SiO سنگهای آتشفشانی منطقه بیشتر در محدوده قلیایی و تعداد کمتری در محدوده نیمهقلیایی قرار می گیرند (شکل ۴– الف). در نمودار Zr /₂O₃ نمونههای منطقه در محدوده قلیایی قرار می گیرند (شکل ۴– ب).

بنابراین سنگهای گدازه ای از نوع قلیایی هستند. ذوب بخشی، تفریق و آلایش ماگما می تواند در تشکیل ماگمای قلیایی نقش داشته باشد. معین وزیری و امین سبحانی (۱۳۶۴) تغییرات شیمیایی مختصری که در گدازه های قلیایی این منطقه دیده می شود، را ناشی از شرایط فیزیکی حاکم بر ذوب بخشی و یا یک تفریق بخشی ناقص در حین صعود ماگما می دانند. به نظر معین وزیری (۱۳۷۷) ماگمای بازی بر اثر نقصان فشار و افزایش حرارت از ذوب بخشی گوشته بالایی حاصل شده است. این افزایش حرارت سبب پیدایش گنبد حرارتی در پوسته شده که نتیجه آن ذوب بخشی پوسته و ایجاد ماگمای اسید در خارج از محدوده مورد بررسی (آتشفشان های شیدا) عربشاه و قره بلاغ) بوده است.

وجود بیگانهسنگهای گنیسی در سنگهای آتشفشانی بازی کواترنر، می تواند دلیلی بر ذوب بخشی پوسته اسیدی به حساب آید. در این صورت احتمال دارد که فعالیت آتشفشانی بازالتی کواترنر، گرادیان زمین گرمایی منطقه را افزایش داده و سبب ذوب پوسته گنیسی شده است. اما شواهد سنگنگاری و ژئوشیمیایی گواهی برآلایش ماگما است. از شواهد سنگنگاری می توان به وجود بیگانه بلور کوارتز با حاشیه واکنشی (شکل ۵- الف) و وجود بیگانهسنگ با ترکیب گنیسی در گدازه آتشفشانهای جوان در سنگ میزبان (شکل ۵- ب) اشاره کرد. بیگانهسنگهای گنیسی متخلخل بوده و تخلخل آن به علت ذوب گنیس و آزاد شدن مواد فرار پس از رسیدن بیگانهسنگ به سطح زمین است. تغییرات روبیدیم، استرانسیم، سرب و هافنیم نیز آلایش پوستهای را تأیید می کند (جدول ۱).

روبیدیم در کانی های پتاسیمدار جانشین K می شود و نسبت روبیدیم به پتاسیم با پیشرفت تفریق، افزایش می یابد. میانگین روبیدیم در نمونه ها حدود ۴۳ppm است. این مقدار، از میانگین این عنصر در بازالت ها که برابر ۲۱ ppm است، خیلی بیشتر، و از حد میانگین در پوسته که برابر ۹۰ ppm است (Mason & Morre, 1982) کمتر می باشد و می تواند آلایش پوسته ای را تأیید کند.

استرانسیم بیشتر در پلاژیو کلازهای کلسیمدار تمرکز مییابد. میزان استرانسیم نیز در بازالتهای منطقه مورد بررسی (با میانگین ۱۴۰۴ ppm) بیشتر از میانگین این عنصر در پوسته (۳۷۵ ppm) است که میتواند تأثیر آلایش پوسته ای باشد. سرب در کانیهای پتاسیمدار وارد می شود. میزان سرب در سنگ های منطقه، با میانگین ۱۳ ppm بیش از مقدار آن در بازالت استاندارد، با میانگین ۷/۸ ppm تفریق بلوری و آلایش پوسته ای عوامل مؤثر در افزایش زیاد از حد سرب در سنگ های منطقه باشد. افزایش سرب در نمونه ها نیز می تواند نشانه آلایش ماگمایی در منطقه باشد.

هافنیم در زیر کن جایگزین Zr می شود. از مقایسه میانگین HF نمونه ها (۹/۱ ppm) با پوسته (۳/۱ ppm) و بازالت استاندارد (۲/۷ ppm) آلایش پوسته ای تأیید می شود. در نمودارهای عنکبوتی بهنجار شده نسبت به کندریت، در نمونه های مورد بررسی بجز Cr ماگمای عنگرعناصر غنی شدگی نشان می دهند (شکل ۶– الف). در ماگمای بازالتی همه عناصر نسبت به MORB غنی شدگی دارند (شکل ۶– ب) و نشانه این است که منشأ سنگهای بازالتی منطقه مشتق از گوشته است، اما گوشته ای که از گوشته HREE نوب بخشی پایین است و عوامل دیگری مانند منشأ ماگما و نوع به علت درجه ذوب بخشی پایین است و عوامل دیگری مانند منشأ ماگما و نوع کانی های وارد شده در ذوب می تواند سبب فراوانی عناصر LREE شود.

۸- الگوی زمینساختی- ماگمایی

برای تعیین محیط زمین ساختی – ماگمایی منطقه از نمودارهای Zr/Y نسبت به Zr/Y (Pearce & Cann, 1973)Ti/100 - zr-yx3 (Pearce & Norry, 1979) و (Pearce & Dary, 1979) استفاده شد.

بر اساس نمودارهای (Pearce & Norry (1979) به سنگهای به سن میوسن در محدوه بازالتهای درون صفحهای و بازالتهای کواترنر بسیار نزدیکک و خارج از این محدوده واقع می شوند. در بازالتهای کواترنر مقدار Zr نسبت به بازالتهای میوسن بیشتراست (شکل۷– الف). در نمودار مثلثی(Pearce & Cann (1973) سنگهای منطقه در محدوده بازالتهای درون صفحهای قرار می گیرند (شکل۷– ب).

همچنین در نمودار (Meschede (1986) بازالتهای میوسن و کواترنر نیز در محدودههای AII, AI قرار می گیرند که بازالتهای درون صفحهای جای دارند. یکی از دلایل دور شدن نمونه ها از قطب Nb و کشید گی آنها به سمت ضلع پایین مثلث می تواند به علت آلایش پوسته ای باشد. (شکل ۷- ج). به نظر می رسد براثر نوب بخشی در گوشته، محیط کششی محلی، موجب راهیابی ماگمای بازالتی به سطح زمین شده و در طی مسیر با پوسته زیرین و پوسته بالایی، که هر کدام ویژگی ژئوشیمیایی متفاوتی دارند، تبادل یونی انجام پذیرفته است. از این نظر نمونه ها نمی توانند بر حسب نوع عنصر در یک محیط ژئو تکتونیکی یکسان قرار گیرند و بر حسب نوع تغییرات و تحولات ژئوشیمیایی حاکم بر ماگما، نمونه ها به گوشه ای از نمودارها متمایل می شوند.

بررسیهای سنگنگاری و ژئوشیمیایی نشان میدهد که سنگهای منطقه از یک ماگمای مادر بازالتی با گرایش قلیایی ناشی شده است. این نوع ماگما می تواند در محیط زمین ساختی کافتهای قدیمی (پالئوریفتها) و کافتهای قارهای، جزایر

کمانی و کوههای دریایی (سیمونتها)، حاشیه فعال قارهای و مناطق شکسته شده ژرف، تولید شود (Middlemost, 1985). اولین فعالیت آتشفشانی باعث بیرون ریختن ماگمایی با ترکیب اولیوین بازالت شده است. بر اثر باقی ماندن این ماگما در درون پوسته و درگیری آن با سنگهای پوسته، آلایش رخ داده است. بنابراین قرارگیری نمونهها در محیط زمینساختی ناهمخوان با منطقه به دلیل آلایش پوستهای، تبلور بخشی کانیهای ویژه و تجمع ناهماهنگ درشتبلورها است.

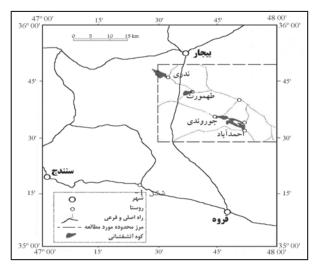
با توجه به وجود تو پو گرافی پست سنگ های آ تشفشانی، وجود شکستگی ها و گسل های امتداد لغز و شواهد سنگشناختی، درجه کم ذوب بخشی و آلایش پوستهای می توان محیط زمین ساختی- ماگمایی کششی را برای منطقه در نظر گرفت. کشش محلی و باز شدگی در امتداد پهنه گسل های امتداد لغز راهی برای صعود ماگما به سطح زمین فراهم كرده است. فعالیت آتشفشانی با تركیب بازالتی در منطقه بیجار پیامد این بازشد گی است. Boccaletti et al. (1977) پیدایش این آتشفشانها را مربوط به دورشدن و جدایی خردهقارههای ایران و آناتولی میدانند که در این ناحیه کنارههای آن به هم متصل بوده و جدايي آنها پس از برخورد ورقه عربستان با ايران بوده است. با توجه به سن و ویژگی ریختشناسی، می توان گفت که سنگهای منطقه، به سن کواترنر، پس از برخورد دو صفحه ایران و عربستان تشکیل شدهاند و چون دریای سرخ نیز در حال باز شدن است، نیروی زمینساختی حاکم بر کل منطقه از نوع فشارشی است. افزونبر این، کم بودن حجم ماگمای بیرون ریخته نشانه حاکم بودن فشارش در منطقه است، که تا اندازهای مانع صعود ماگما به سطح زمین شده است. از آن جا که در بعضی موارد فشارش و کشش با هم در یک زمان و در یک منطقه دیده شدهاند. بهنظر میرسد که فعالیت آتشفشانی خطی منطقه بیجار ناشی از فازهای کششی محلی و نتیجه چرخش میکروپلیتها باشد. از طرفی مخروط های آتشفشانی منفرد و متعدد، در راستای گسل های عادی و امتداد لغز، بیشتر با روند شمال باختر – جنوب خاور، موازي با شكستگي زاگرس، در منطقه وجود دارد. تر كيب شيميايي گدازه ها نيز نشانه فعالیت آتشفشانی ناشی از نیروی کششی است. اما تاکنون وقوع فازهای کششی از ميوسن پسين تا كواترنر در جهت عمود بر شكستگي زاگرس گزارش نشده است.

۹- بحث و نتیجه گیری

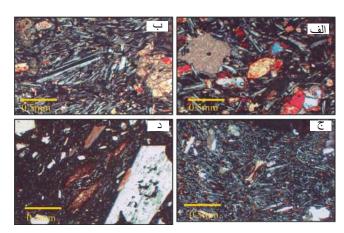
منطقه مورد بررسی از نظر ساختاری در پهنه ساختاری سنندج – سیرجان قرار دارد. از نظر چینه شناسی سنگهای متعلق به کرتاسه، الیگوسن، میوسن، پلیوسن و نهشتههای کواترنر در منطقه رخنمون دارند. سنگهای آتشفشانی منطقه مورد بررسی متعلق به دو زمان میوسن پسین و کواترنر بوده و بازیک هستند. در این سنگها آلایش ماگمایی رخ داده است. وجود بیگانهسنگ در گدازه آتشفشانهای جوان با ترکیب گنیسی و بیگانهبلورهای کوارتز با حاشیه واکنشی معرف آن است. ترکیب شیمیایی سنگهای آتشفشانی منطقه بیجار نشان می دهد که گدازه ها از نوع تراکی آندزیت، آندزیت، آندزیت–بازالت و بازالت هستند و در قلمرو سنگهای قلیایی تا نیمهقلیایی قرار می گیرند.

نمودارهای عنکبوتی منطقه گویای وجود منشأ گوشته غنی شده و وجود شیب منفی در نمودارها حاکی از درجه کم ذوب بخشی است. در نمودارهای زمین ساختی- ماگمایی بازالتهای منطقه با بازالتهای درون صفحهای (WPB) تطابق دارند. ماگماهای قلیایی منطقه بیجار از ذوب بخشی گوشته بالایی حاصل شدهاند. تغییرات شیمیایی مختصری که در گدازههای قلیایی منطقه دیده می شود، گواهی برآلایش ماگما است. وجود بیگانه بلور کوارتز با حاشیه واکنشی، و وجود بیگانهسنگ با ترکیب گنیسی در گدازه آتشفشانهای جوان در سنگ میزبان و نیز تغییرات روبیدیم، استرانسیم، سرب و هافنیم آلایش پوستهای را تأیید می کند.

از دیدگاه زمینشناسی ساختمانی، شکستگیها و گسلهای منطقه در صعود ماگمای بازالتی نقش مهمی ایفا کردهاند. به نظر میرسد کششهای محلی عامل بروز

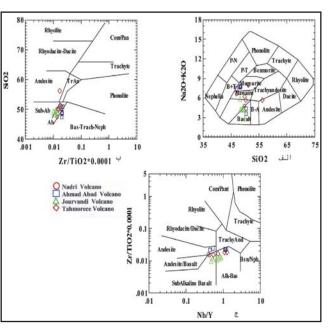
فعالیتهای آتشفشانی منطقه بیجار هستند. پس از ذوب بخشی گوشته، محیط کششی محلی سبب راهیافتن ماگمای بازالتی به طرف سطح زمین می شود.

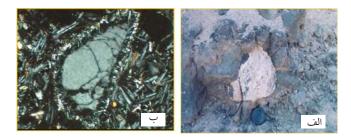
شکل ۲- تصاویر میکروسکوپی از سنگهای منطقه الف) اولیوین با حاشیه ایدنگسیتی ب) میکروفنوکریست پلاژیوکلاز ج) کلینوپیروکسن (اوژیت) با ماکل ساعت شنی د)آمفیبول

شکل ۱- موقعیت جغرافیایی آتشفشانهای منطقه مورد بررسی

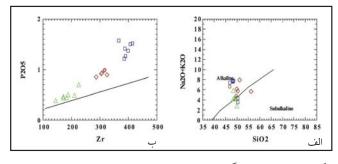
مناطق	جورندى									احمدآباد						طهمورث				ندرى	
	۱	۲	٣	٤	٥	٦	۲	~	٩	۱.	11	١٢	١٣	12	10	١٦	14	1.	19	۲۰	
SiO_2	۴۸/۴۰	44/19	¥9/19	ዮለ/የም	44/91	49/01	۴٩/۰۰	۵۰/۶۵	0./9V	44/10	ዮለ/ዮሃ	1FV/10	¥A/VA	44/0V	۵۰/۳۱	51/51	59/14	F9/19	FV/1V	F9/99	
$\mathrm{Al}_{_{2}}\mathrm{O}_{_{3}}$	14/49	14/29	10/14	۱۳/۴۵	۱۵/۴۸	10/44	10/00	۱۳/۷۶	۱۳/۸۶	۱۳/۷۹	۱۳/۶۳	14/14	۱۳/۸۹	14/40	19/.4	10/19	10/.4	14/91	14/14	14/14	
$\mathrm{Fe_2O_3}$	٨/١٥	٩/٣۴	٩/٨۶	۱۰/۰۹	۱۰/۱۳	۱۰/۵۱	٩/٨٣	۸/۰۹	٩/٨۶	۸/۳۳	۴/۴۶	٨/۶۵	٨/٢٩	A/AV	٨/٩	٨	۸/۵۴	٧/١٧	٩/٢۶	۱۰/۸۳	
Na ₂ O	۲/۵۹	۲/۹۱	۱/۵۲	4/14	۲/۸۶	۲/۵۸	۳/۱۱	۲/۳۹	۲/۳۴	۴/۳۳	۴/۳۶	۴/۲۶	۴/۵۲	4/41	۳/۶۳	۶/۰۲	۳/۵۸	4/10	۴/۱۰	۲/۹۲	
K_2O	1/94	۱/۵	١/٣٢	١/۶١	1/59	1/94	١/٢٢	١/٨٩	1/17	۳/۳۱	۳/۱۷	۳/۰۹	۳/۲۵	۳/۲.	۲/۰۸	۱/۹۷	۲/۱۱	۲/۰۲	۲/۴۵	١/٧٣	
MgO	٩/٢٣	٩/۴١	V/VA	٧/١٣	٩/١٩	٩/٣۴	۹/۰۱	٧/٩٩	٨/١٢	٧/۴٩	V/V•	٨/۶	٧/۴۰	٧/۴٩	۶/۰۰	5/94	۳/۰۸	٧/٠١	٧/۶٩	٧/٠١	
CaO	٩/٣٢	A/VÒ	۱۰/۸۱	۱۰/۰۲	٩/٣.	٨/٩۵	٩/٨١	Y/AA	۸/۹۳	٩/۵٩	٩/٣٧	٩/٨٣	۱۰/۳۵	۱۰/۲۰	٩/۵٨	۸/۵۱	۶/۳۲	۸/۶۲	٩/۵۵	۸/۱۳	
TiO_{2}	1/09	1/199	۱/۶۵	1/97	١/٣٧	۱/۵۵	۱/۳۵	١/٧٨	1/11	١/٨٢	١/٧٩	۱/۸۶	١/٨٦	١/٨٩	١/٨١	1/99	١/٨١	1/AV	۲/۲۲	۲/۰۸	
MnO	۰/۱۳	•/14	۰/۱۳	۰/۱۴	۰/۱۵	•/14	•/1۴	۰/۱۱	•/١٠	•/11	•/11	•/11	•/11	•/11	•/14	٠/١٠	•/11	•/11	•/1٣	•/11	
P_2O_5	۰/۴۶	• /۳۹	٠/۴٩	•/V•	• /۴۴	•/۴۴	• / ۵ •	۱/۵۶	۱/۲۵	۱/۴۱	١/٢١	۱/۳۶	۱/۴۹	۱/۵۰	٠/٩٠	•/٩٣	•/٩٢	• /A۵	•/٩A	•/٩V	
K	13640	11401	١٠٩٣٣	۱۳۳۹۰	1290.	18911	1.189	10977	9809	11011	19816	10979	11.11	19071	17174	1980	10077	19799	۲۰۳۳۸	16889	
Ba	466	۳۰۱	3690	401	141	***۵	۲۷۳	4.9	۳۸۴	۴	۳۹۳	444	431	441	419	1771	411	440	540	۵۰۳	
Rb	۲۵	۳۸	۳۸	٣۴	۳۲	34	۱۳	44	۴.	۶١	۶١	۶١	۶۵	۶۸	44	۵۶	۲۷	44	۳۸	۵۵	
Sr	VAY	810	۹۵۶	1.40	۸.۴	۷۵۹	۸۵۹	1۳	1.41	1.07	1.11	1.14	۲۰۰۹	۲۰۵۰	1711	1944	1774	1989	1499	1044	
Cs	۲/۰۱	1/14	۳/۰۷	۱/۹۶	1/AA	١/٢٩	۲/۱۷	۲/YV	1/91	۳/۴۰	۲/۹.	٣	۳/۱۹	37/23	۲/۹۴	1/9.1	۱/۴۰	۲/۰۸	8/19	۱/۲۱	
Ga	11/40	14/04	۱۹/۰۱	۱۹/۸۹	۱۸/۰۱	۲./۱۲	۱۸/۴۰	1./94	19/07	18/1.	۱۵/۹۰	19/0.	۱۸/γΑ	۲./۲.	۱۹/۰۳	10/39	11/44	٨/۵۵	۲۰/۲۱	۲۰/۱۱	
Та	•/ ~~۴~~ V	• /94	•/۶٩	١/٢٨	۲/•۶	۰/۹۱	1/18	۰/۴۳	١/٣١	•/V•	• /V•	• /V •	١/٢١	1/44	19/08	10/49	11/44	۸/۵۵	۲۰/۲۱	۲۰/۱۱	
Nb	14/1	* * *	۲۱/۸	14	۱۷/۴	26/2	۲۱/۲	۱۳/۳	۱۸/۲	41	۳۹/۹	41/9	۴۶/۹	ዮለ/ም	۳٩/۶	44 /V	۱۷/۴	137/1	14/1	14/4	
Hf	9/9V	۱۰/۷۹	V/VV	٨/ ٢٨	۳/۰۱	١/٨٨	۲/۱۴	۱۰/۷۱	1./14	۱/۸۰	۱/۸۰	۱/۶۰	۲/۲.	۲/۴۴	۱/۹۸	۲/۰۵	۱۰/۸۴	۱۰/۸۴	1.///٢	1./94	
Zr	171	140	۲۱.	110	171	۱۸۳	١٨٨	۳۶۸	**97	۳٩٠	۳۸۸	۴	4.4	419	377	* •v	4.4	YAV	719	311	
Ti	9097	8981	٩٨٨۶	1101.	7979	9779	~	1.990	1.140	1.411	1.764	11170	11171	11800	۱۰۸۳۳	9979	1.724	11761	17710	110	
Y	۲۱	۲۳	۲۵	۲۷	۲۹	۳١	49	۲۹	۳۳	۳۵	۳۵	۳۵	۳۷	۳۸	۳١	۳۲	26	26	**	۳۵	
Th	۲/۲۴	Y/YV	١/٧٨	۲/۲.	۲/۶۹	۲/۸۳	1/49	۴/۰۲	4/44	۴/۵	۴/۶	۴/۵	۴/۷۹	۴/۹.	۲/۴۷	۴/۱۸	۲/۳۳	۳/۴۰	۲/۹۹	4/10	
Cr	***	416	191	194	۳۳۹	۳۲.	۳۰۵	۲۲۳	۲۸۹	۲۶۷	191	364	۲۸۳	907	197	18.	۱۹۹	111	11/4	194	
Ni	171	171	144	۹۵	198	104	149	14.	199	190	19.	۱۸۵	۲	۲۱۳	147	111	179	١٣٣	۸۳	۸۵	
Co	۳۶/۴	۳٧/۲	۳۵/۸	۳۶/۳	۳۷/۳	"ለ/۴	36/6	۲۸/۲	YV/V	۲۹/۵	44/4	۳١	۳۰/۵	۱۳/۲	۳۲/۴	YA/A	۳۰/۳	31/2	rr/9	31/8	
Sc	49	14	44	۲۵	49	۲۷	۲۷	۲.	19	۲۳	۲.	۲۵	۲۵	44	14	۱۹	۱۷	۲.	17	18	
v	140	119	149	YVA	197	TTV	۲.۶	191	100	191	404	114	۲۷۳	TVV	199	749	89V	۲۷۳	714	199	
Cu	41/A	۴۷/۲	۴۸/۵	90/1	٨٣/۴	544/4	۶.	۴۲/۳	۶۴/۴	۵۰/۴	۴۷/۴	۴V/V	۶۲/۲	۶۸/۲	54/1	۵V/۳	44/4	۶٩/۵	۴۷/۹	۷۲/۲	
Pb	۶/۳	٧/٣	٩/١	٩/٧	11/1	11/1	"	A/Y	۲۵/۳	۱۲/۷	11/9	۱۰/۶	1٣/V	14/1	۱۰/۲	۸/۴	۶/۵	۲۸/۲	114	۱۴/۸	
Zn	AY/V	٨۶/٣	۹./۸	471/4	1.1/4	94/9	۸٩/۵	۱۰۳/۸	114/0	1 • Y/V	۱۰۰/۹	114/1	118/9	125/9	۹ ۰ /۵	VA/V	٧٩/٧	۴۸/۵	170	119/V	
Sn	• /٧٩	• /٩١	۲/۰۸	١/٧٠	`	•/11	`	۱/۷۰	۲/۷۹	'	١	١	`	١	`	`	۰/۸۶	1/14	۲/۴۵	۲/۷۹	
Mo	۱/۳۰	1/17	۲/۳۴	۲/۵۱	1/74	۲/۳۳	۲/۰۱	۳/۸۱	۲/۳۸	۴/۷۰	۴/۶۰	۴/۹.	5/14	۵/۲۵	٣/٣٩	۳/۰۳	۲/۶۸	۲/۱۰	۴/۳۳	ዮ/ ዮ ም	
La Ce	94	49	٧٩	~1	24	۵v	۶.	۲۳	94	TTV	119	***	111	**1	177	1.7	27	97	87	21	
	۲۷	14	۲۵	۱۸	44	۳٩	44	۲۸	۲۱	141	171	174	۱۷۴	144	٩۶	٨۶	14	۱۵	77	44	
Nd	۵	v	۴	۴	۲۵	۲۸	۳.	۴	٥	١٣٣	117	144	110	184	V۵	۶١	v	٩	×	v	
Sm	۳/۲	۲/۸	۲/۹	۳/۷	۴/۱	۳/۴	٣/٣	۲	1/A	۲	۲/۲	۲/۴	۲/۱	۲/۲	۲/۶	۱/۹	۲/۲	۲/۵	۳	۲/۸	
Eu	•/٩V	• /AY	۰/۸۶	1/10	1/19	۴/۱/۰	۱/۰۲	• /۵V	·/۵·	۰/۵۰	• / 9 •	• /V •	•۵۹	•/9٣	• /V۵	• /۵١	• /9٣	۰/۷۱	•/٩١	۰/۸۳	
Tb	۰/۳۱	۰/۳۵	•/YA	۰/۳۱	• /٣۶	۰/۴۱	۰/۳۲	• ۵۹	•/9٣	۰/۲۰	•	·/١·	•/•٨	•/١٣	·/\V	۰/۰۳	• /VA	•/1٣	۰/۲۰	۰/۱۴	
Yb	٣/٣٧	۳/۵۸	۳/۳۵	۲/۸۵	٣/۶۶	۳/۵۳	ም /ቶለ	T/VT	۳/۹۴	۳/۹۰	۳/۹۰	۳/۸	۳/۹۴	۴/•۵	۳/۴۷	۳/۲۴	۳/۳.	٣/٣٣	٣/٣٣	٣/٣٣	

شکل ۳ – نمودارهای تعیین نوع سنگها، الف) نمودار (Cox et al. (1979) ب) نمودار (Winchester and Floyd (1977) ، ج) نمودار (1977) Winchester and Floyd

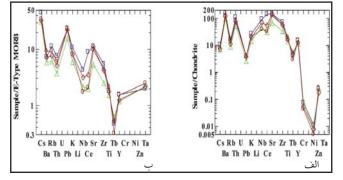

شکل ۵-الف) بیگانهسنگ گنیسی در بازالت ب) کوارتز با حاشیه واکنشی

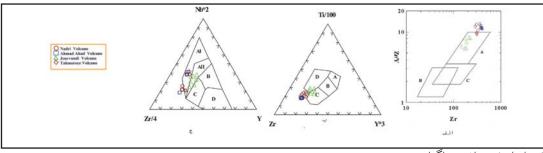

شکل ۴- تعیین سریهای ماگمایی با استفاده از عناصر اصلی

نمودار الف: Irvine-Baragar, (1971) نمودار ب: Winchester and Floyd (1977)

شکل ۶- نمودارهای عنکبوتی الف) بهنجارشده نسبت به Chondrite. ب(بهنجارشده نسبت به MORB

شکل ۷ – نمودارهای زمینساختی– ماگمایی

Pearce and Norry (1979) Log Zr- Log (Zr/Y) الف) نمو دار A = Within Plate Basalts B = Island Arc Basalts C = Mid Ocean Ridge Basalts

> (Meschede, 1986) Zr/4- Y- Nb*2 نمودار AI-AII = WPA = within plate Alkaline Basalts AII-C = WPT = within plate Tholeiites B = P MORB = Mid-Ocean Ridge Basalts D = N MORB = Mid-Ocean Ridge Basalts C-D = VAB = Volcanic Arc Basalts

(Pearce and Cann, 1973) Ti/100- Zr-Y*3 بب) نمودار A,B= LKT = Low Potassium Tholeiites B = OFB = Ocean Floor Basalts B,C = CAB = Calc-Alkaline Basalts D = WPB=Within Plate Basalts

کتابنگاری

زاهدی، م.، ۱۳۶۹– شرح نقشه، ۱:۲۵۰۰۰ سنندج، سازمان زمین شناسی کشور۶۵ ص زاهدی، م.، ۱۳۶۹– نقشه ۱:۲۵۰۰۰ سنندج، سازمان زمین شناسی کشور. فنودی، م .، صافی، ا. و سیاره، ع.، ۱۳۸۳– نقشه ۱:۱۰۰۰۰ بیجار ، سازمان زمین شناسی کشور معین وزیری، ح.، امین سبحانی، ۱۳۶۴– مطالعه آتشفشانهای جوان منطقه تکاب – قروه انتشارات دانشگاه تربیت معلم تهران ۴۸ص معین وزیری، ح.، ۱۳۷۷ – دیباچهای بر ماگماتیسم ایران، انتشارات دانشگاه تربیت معلم تهران ۴۴۰.ص

References

- Berberian, F., Berberian, M., 1981- Tectonic-plutonic episode in Iran.In: Delany F. M., Gupta H.K. (Eds.) Am. Geophys. Union Geodynamics Series. Pp. 5-32.
- Boccaletti, M., Innocenti, F., Manetti, P., Mazzuoli, R., Matamed, A., Pasquare, G., Radicati Di Brozolo, F., Amin Sobhani, E., 1977-Neogene and quaternary volcanism of the Bijar(Western Iran)Bull.Volcano.Vo.40-2,Italy.
- Cox, K. G., Bell, J. D. and Pankhurst, R. J., 1979- the interpretation of igneous rocks. Allen & Union. London.
- Irvine, T., Baragar, N., Can, W. P. A., 1971- Journal Earth Sci., 8, 523-548.
- Mason, B., Morre, C. B., 1982- Principles of geochemistry. Jhon Wiley & Sons. Inc., New York.
- Meschede, M., 1986- A method of discriminating between different types of mid –ocean ridge basalts and continental tholeiites with the Nb-Zr-Y diagram. Chem. Geol., 56, 207-218.
- Middlemost, E. A. K., 1985- Magmas and magmatic rocks, an introduction to igneous petrology. Longman Groupuk. UK.
- Mullen, E. D., 1983- MnO/TiO2/P2O5: a minor element discriminant for basaltic rocks of oceanic environments and its implications for petrogensis Earth Plant. Sci. Lett., 62,53-62
- Pearce, J. A. & Cann, J. R., 1973- Tectonic setting of basic volcanic rocks determined using trace elementanalayses . Earth Planet. Sci. Lett., 19, 290-300.
- Pearce, J. A. & Norry, M. J., 1979- Petrogenetic implication of Ti,Zr,Y and Nb variationsin volcanic rocks. Con. Min.Petrol.69:33-47
- Philpotts, A. R., 1990- Principles of igneous and metamorphic Petrology.Prentice Hall, New Jersey.
- Rollinson, H. r., 1993- using Geochemical Data: Evaluation, Presentation, Intertation [(Meschede 1986,Diagram: Zr/4- Y- Nb*2) (Mullen 1983,Diagram: MnO*10- P2O5*10- TiO2)] Longman/Wyllie. Harlow/ New York.
- Stocklin, J., 1968- Stractural history and tectonics of Iran: a review. AAPG Bulletin 52: 1229-1258.
- Winchester, J. A. & Floyd, P. A., 1977- Geochemical discrimination of different magma series and their differentiation products using immobile elements. Chem. Geol. 20,325-343

المان المانية

contamination processes. In terms of geochemistry, the variations of Rb, Sr, Pb and Hf confirm this phenomenon as well. Based on low topography of volcanic rocks, suture zone, strike-slip faults, and petrologic evidence, low degrees of partial melting in source and crustal contamination in the region, the magmatism occurred in a tensional tectonomagmatic environment. Local tension and opening along the strike-slip fault zone provided a way for ascending of magma to the earth surface.

Keywords: Bijar, Alkaline Series, Sanandaj-Sirjan, Contamination

For Persian Version see pages 151 to 156

* Corresponding author: M. H. Razavi; E_mail: razavi@saba.tum.ac.ir

Geochemical and Mass Changes at the Sar-Faryab Bauxite Deposit,Kohgeloye and Bovair-Ahmad Province: Using Al, Ti, Zr and Y Geochemical Characteristics

A. Zarasvandi^{1*}, H. Zamanian², E. Hejazi³ & A.H. Mansour¹

¹ Department of Geology, Faculty of Earth Sciencees, Shahid Chamran University, Ahvaz, Iran
² Department of Geology, Faculty of Sciencees, Lorestan University, Khoramabad, Iran
³ Department of Geology, Islamic Azad University, Khoramabad, Iran
Received:2008 September 15 Accepted: 2008 January 26

Abstract

The Sar-Faryab bauxite deposit is located in 250 km east of Ahvaz city in Kohgeloye and Bovair-Ahmad Province, Iran. Structurally the deposit is located in the Zagros Simply Fold Mountain Belt and was formed between the Ilam and Sarvak Formations. The bauxite horizon in this deposit consists of marly limestone, argillite, oolitic-Pisolitic, yellow, red and white bauxite. This study uses the geochemistry of immobile elements (Al, Ti, Zr and Y) to trace the precursor rock of the bauxite deposit and to calculate the mass changes that took place during weathering and bauxitization. The result indicates that Si,Ca,Mg,K,Na elements are depleted and Al,Fe,Ti elements are enriched during the weathering and bauxitization. Geochemical data show that argillaceous debris in the Sarvak limestone can be the source of the Sar-Faryab bauxite deposit.

Keywords: Geochemical Variations, Bauxite, Sar-Faryab, Mass Changes

For Persian Version see pages 157 to 164

*Corresponding author: A. Zarasvandi; E-mail: zarasvandi@yahoo.com

Inverse Modeling of Magnetic Data Using Subspace Method

A. Nejati Kalateh^{1*}, M. Mirzaei², N. Gouya¹ & E. Shahin³

¹ Petroleum and Geophysics Engineering, Shahrood University of Technology, Shahrood, Iran

² Science Faculty, Arak University, Arak, Iran

³ Geological Survey of Iran, Tehran, Iran

Abstract

In this paper we used orthogonal basis functions and expansion coefficients for inverse modeling of magnetic data. The basis functions chosen are normalized eigenvectors of second derivation of the objective function (Hessian matrix) calculate for an initial model. Limited number of basis vectors obtained in this way defines a new subspace in model parameters space. A new objective function is defined in term of these new parameters and minimized in subspace of original space. As in geophysical inverse problems we need to inverse matrixes that are functions data and geometry of data and model parameters. The matrix inversion in new subspace of the original space will be better conditions due to less dimensionality in the inversion. Since the most significant eigenvectors corresponding the largest eigen values in Singular Value Decomposition (SVD) of matrixes. Others eigenvectors have less influence in fitting data or lead inversion procedures to local minima. With apply subspace method inversion will be fast and stable against the noise. The efficiency of the method is tested with synthetic and real magnetic data (acquired from Moghan area, north-west of Iran). The results proved fast convergence and stability of inversion against the noise.

Keywords: Inverse modeling, Subspace method, Convergence, Matrix Projection, Orthogonal Functions For Persian Version see pages 165 to 172

Modification of Anbalagan Method for Slide Hazard Zonation in Coastal Desert Area

M. Mahdavifar^{1*}

¹ International Institute of Earthquake Engineering and Seismology (IIEES), Tehran, Iran.

Accepted: 2009 January 14

Received: 2008 May 25

Abstract

A new method is developed using modification of Anbalagan method (1992) for slide hazard zonation in coastal desert area. A region in the south of Iran is studied using the method, and the result is compared with the result of zonation using Anbalagan method. This comparison shows that the use of new method can provide better results for slide hazard zonation in coastal desert area in the middle scales.

Key words: Hazard Zonation, Landslide, Slide, Coastal Desert Area.

For Persian Version see pages 127 to 132

*Corresponding author: M. Mahdavifar; E_mail: mahdavif@iiees.ac.ir

Petrogenesis of Chah Salar Granitoidic Pluton (SW of Neishabour)

M. Sadeghian^{1*}, H. Ghasemi¹ & Z. Farsi¹

Received: 2008 February 19 Accepted: 2009 January 26

Abstract

Chah Salar granitoidic pluton is located in the N of Chah-Salar village, SW of Neishabour, in the northern margin of structural Central Iran zone. This pluton intruded in Sabzevar ophiolitic Zone and based on the field observations, petrographical and geochemical classification diagrams, its lithological composition composed of diorite, quartzdiorite, granodiorite and alkali feldspar granite. Alkali feldspar granites as a much fractionated end-members of this rock association are intruded in this pluton in the form of dikes or apophyse shapes. Granitic pegmatites and their associated quartzolites are the most differentiated end-member of this rock association. Their subvolcanic equivalents such as pyroxene-bearing andesite, andesite, trachyandesite and dacite cut this pluton in the forms of dikes or domes. The studied rocks show variety of textures including granular, myrmekitic, graphic, porphyritic, microlitic porphyry and pilotaxitic. Except alkali feldspar granites which are highly fractionated, the other lithological compositions, on the variations diagrams of major, trace and rare earth elements versus SiO₂ or differentiation index show continuous compositional variations. This pluton has calc-alkaline and metaluminous nature and belongs to I-type granitoids. Also tectonic setting discrimination diagrams indicate that the Chah Salar granitoidic pluton belongs to volcanic arc granitoids (VAG) and Continental arc granitoids (CAG). Detailed investigations of field geology, petrography and geochemical characteristics indicate that magma-forming of this pluton is resulted from partial melting of subducted oceanic slab (metabasite) or metasomatized mantle wedge and then evolved by fractional crystallization, magma contamination or magma mixing.

Keywords: Petrogenesis, Granitoidic Pluton, Continental arc Granitoids, Fractional Crystallization, Chah Salar, Neishabour.

For Persian Version see pages 133 to 150

* Corresponding author: M. Sadeghian; E_mail: Sadeghianm1386@ yahoo.com

Properties of Young Volcanic Rocks in southeast of Bijar

M. H. Razavi^{1*} & A. Sayyareh²

 ¹ Department of Geology, Tarbiat Moallem University, Tehran, Iran
² Department of Enviromental Geology, Geological Survey of Iran, Tehran, Iran Received: 2008 September 02 Accepted: 2009 January 27

Abstract

In the south of Bijar, north east of Sanandaj in the Kordestan Province, and in the Sanandaj-Sirjan structural zone, young volcanic rocks are present. In this area, rocks with Cretaceous, Oligocene, Miocene and Pliocene ages are also observed. Based on field observations, volcanic activities occurred during two main stages. In the first stage, eruption of pyroclastic material made a volcanic cone and a crater. In the next stage, lava erupted. Volcanic rocks are a combination of trachy-andesite, andesite, andesite-basalt and basalt. In the magma poor in silica, presence of olivine and analcime and lack of orthopyroxene and pygeonite are the evidence of alkaline type magma series. Petrographical evidences such as the existence of gneiss xenoliths and quartz xenocrysts with reaction rims are the results of